



sobota, 01.12.2012

ADWENT znaczy oczekiwanie

Adwentem rozpoczyna Kościół Katolicki swój rok liturgiczny. Etymologicznie wyraz ten wywodzi się ze słowa łacińskiego adventus. Być może, że nazwę tę zapożyczyli chrześcijanie od starożytnego zwyczaju w Rzymie.

Każdorazowe uroczyste wejście cesarza do Rzymu a przede wszystkim do świątyni w uroczystości państwowe - jego oczekiwanie i powitanie - nazwano adventus, czyli nadejście. Jakże o wiele bardziej aktualnym jest oczekiwanie ludu Bożego na przyjście Syna Bożego, Zbawcy rodzaju ludzkiego!

Pierwsza wzmianka

Pierwszą wzmiankę historyczną o Adwencie spotykamy w jednym z dekretów synodu, odbytego w mieście hiszpańskim, w Saragossie, w 380 roku. W tym czasie Adwent istniał w Hiszpanii i w Galii. Jednak dokładniejsze dane posiadamy z wieku V i VI. Na wzór Wielkiego Postu trwał on w niektórych stronach 40 dni a rozpoczynał się od święta św. Marcina (11 XI). Trwał do Bożego Narodzenia. Obowiązywał wówczas post, chociaż w formie nieco łagodniejszej niż w Wielkim Poście. Nadto obowiązywała abstynencja małżeńska, zakaz wojen, wesel i zabaw hucznych. Charakter tego okresu był wybitnie pokutny. W niektórych okolicach Adwent zaczyn

ał się znacznie wcześniej, bo uroczystością Podwyższenia św. Krzyża (14 XII!). W Rzymie zwyczaj obchodzenia Adwentu datuje się od początku wieku VI. Obejmował on cztery tygodnie przed Bożym Narodzeniem. Ten zwyczaj utrwalił się dzięki prymatowi liturgii rzymskiej w całym świecie katolickim, łacińskim. Jedną z kolęd polskich na sposób ludowy tłumaczy, dlaczego Adwent trwa cztery tygodnie, faktem, jakoby ludzkość przez cztery tysiące lat oczekiwała Zbawiciela. Śpiewamy bowiem w niej słowa:

Ach, witaj. Zbawco, z dawna żądany, Cztery tysiące lat wyglądany.

Wiemy dobrze, że ludzkość żyła na ziemi o wiele dłużej. Zwykło ustalać się lata rodzaju ludzkiego nawet na setki tysięcy lat. Tak długo przeto trwałby Adwent, czyli czas oczekiwania obiecanego w raju Zbawiciela.